

SZÍNHÁZ

DRÁMAMELLÉKLET

1984

MÁJUS

ODZE GYÖRGY

Lordok háza

ELSŐ RÉSZ

Egy átmeneti munkásszállás hiányosan, kopott bútorokkal berendezett négyágyas szobája

Szereplők:

HAJMANEK Ignác
BERKÓ Károly
SKORNYÁK József
REHUS Ferenc

Skornyák és Berkó a szoba közepén álló asztalnál vacsoráznak. Skornyák evés közben is olvas, előtte kiterítve fekszik az Esti Hírlap. Hajmanek az ágyon fekszik és ugyancsak olvas

BERKÓ Mi az?

SKORNYÁK Mi mi?

BERKÓ Hát amit zabálsz.

SKORNYÁK Ez, kérlek szépen, azt mondja, darabos marhahús, saját levében, sós babérlevéllel ízesítve. Százhatvan gramm. Mem valami sok. Tíz nyolcvan. Tavaszi vagdaltat kerestem, de nem volt. Aperitifet?

BERKÓ Kösz.

SKORNYÁK (tölt) Egészség.

BERKÓ Egészség. Kocsuba nem jött meg?

HAJMANEK Nem.

SKORNYÁK Mikor is ment el?

BERKÓ Már három napja. Vasárnap. Azt mondta. kimegy a Vidám Parkba, délután meg ulti.

SKORNYÁK Akkor az már négy.

BERKÓ Na ne bassz ki. Ma kedd van.

SKORNYÁK Szerda.

BERKÓ Kedd.

SKORNYÁK Szerda, Itt van az újságon. Máskor is volt, hogy eltűnt.

BERKÓ Sose volt.

SKORNYÁK Ne mondja már. Tavasszal is eltűnt.

HAJMANEK Milyen tavasszal?

KORNYAK Most tavasszal. BERKÓ

Lehet, hogy sáros?

SKORNYÁK Az apja fasza sáros.

BERKÓ Csak mondtam.

SKORNYÁK Nem a mi dolgunk. Elment, majd megjön. Mit kell ezt annyit ragozni?

BERKÓ Ahogy vesszük.

SKORNYÁK Mit ahogy vesszük?

BERKÓ Haver csávó.

SKORNYÁK Az szentség. Jó?

BERKÓ Mi'?

SKORNYÁK Az a babfőzelék.

BERKÓ Szar.

SKORNYÁK Még egy kortyot?

BERKÓ Jöhet.

SKORNYÁK (tölt) Egészség.

BERKÓ Szintügy. Muszáj vagyok piálni. Ki vagyok száradva, totál. Na, hogy esett délután, mit szólsz?

SKORNYÁK Moziba voltam.

BERKÓ Moziba'?

SKORNYÁK ja.

BERKÓ Ezt nevezem. Moziba.

SKORNYÁK A Mátrába.

BERKÓ Mit láttál?

SKORNYÁK Valami bolgár filmet.

BERKÓ Pont'?

SKORNYÁK Nem mindegy?

BERKÓ Te, szar az a körút.

SKORNYÁK Miért szar? Magának minden szar.

BERKÓ Bűdös.

SKORNYÁK Hát bűdösnek bűdös.

BERKÓ Odahelyeztek.

SKORNYÁK Oda?

BERKÓ Oda, a kurva anyját. A Géza. Reggel be-hívatott, hogy egy lakó panaszt tett el-lenem, hogy besöpörtem a szemetet a garázsába. Jó, mi?

SKORNYÁK A kurva anyját.

BERKÓ Megjártsszák az eszűket. Még a klotyóra is kocsi-val mennek, de közbe, érted, köz-be olyan szarrágók, ezt én látom, nincs mese, hogy az embernek kifordul gyomra. Ez a spiné, úgy képzeld el, lehet egy hatvanas, reggel integet a férjének az erkélyről, a férje, az nagykutya, sofőr várja, még az aktatáskát is kiveszi a kezéből, mert úgy előkelő, szóval integet neki az erkélyről, de egy óra múlva ott van nála a fiúja, már kapuban megy a smacizás, és akkor ez a spiné. érted, ez panaszt tesz ellenem,

SKORNYÁK És a Géza mit szolt?

BERKÓ A Géza, kérlek, az egy állat. Semmit se szolt. Azt szolta, hogy Berkó. mától a körúton van. Kész. Ezt szolta.

SKORNYÁK Ismerte maga a Nedelkót?

BERKÓ Most ne gyere nekem a Nedelkóval, ami-kor itt rólam van szó.

SKORNYÁK Most mit szivja fel magát? Csak kérdeztem. De tudja mit, nem kérdezek sem-mit. Zabáljon.

BERKÓ Nem ismertem.

SKORNYÁK Egyébként mindegy, csak azért, mert a Géza neki egy fegyelmet akasztott a nyakába azzal, hogy állítólag piás volt. pedig csak egyszer, valamilyen ügyből kifolyólag visszapofázott a Gézinak, ér-ti, így, ahogy mondom.

BERKÓ Te. én teljesen kiszáradtam. *(Tölt magá-nak)* Szarok rá.

SKORNYÁK Majd megszokja.

BERKÓ Ezt én nem bírom megszokni. Kivan a tudóm.

SKORNYÁK Mindent meg lehet szokni. Higgye el.

BERKÓ A Géza még ki is röhögött, hogy ha nem bírom, akkor majd egy szanatórium előtt fogok söprögetni, azt mondta. Így. Életébe még egy csikket se söpört össze. De a pofája, az nagy. Észbé-elnök. Szép kis eszbé, mondhatom. Leszarja a prolikat.

Befejezik a vacsorát, Skornnyák elmosogat

Maga már vacsorázott?

HAJMANEK Aha.

BERKÓ Mit?

HAJMANEK Kinn voltam a Barossba.

SKORNYÁK De fene jól megy magának.

HAJMANEK Miért ne menne jól?

BERKÓ Magának mindig is jól ment.

HAJMANEK Marhára. 2

SKORNYÁK (visszaül az asztalhoz) A Pepivel beszélt?

BERKÓ Ja. Holnap.

SKORNYÁK Oké.

BERKÓ Újnépi handikep lesz. Azt mondta, van egy biztos tippje. A Zamat.

HAJMANEK Majd megint otthagyja a gatyáját.

BERKÓ A Pepi, az tök megbízható.

HAJMANEK Ugyan, Csárlikám, arról, hogy ki a megbízható, meg ki nem, arról én tudnék mesélni magának.

BERKÓ A Pepi öccse a Paulovics-istá116bari se-gédhajtó.

HAJMANEK Azok a legnagyobb csalók. És múltkor maga mesélte, hogy volt egy biztos tippje, aztán ráfizette a gatyáját is.

BERKÓ Ja. de akkor a Célszerű szénalázás lett.

HAJMANEK Ez már így van. Valami mindig közbe-jön. Ez a lóverseny.

BERKÓ Maga nem ért ehhez. Csak *mondja a ma-gáét*. A Zamat. az tuti. Meglátja.

HAJMANEK . Felőlem az egész istállót megveheti, az se érdekel, csak azt akarom mondani. hogy maga egy állati nagy balek. aki mindenbe belemegy.

BERKÓ De ha egyszer bejön. akkor aztán elmegyek, felépítek magamnak egy házat, és szarok a világra.

SKORNYÁK *(hosszasan turkál egy zacskóban)* Kér csokit? Orosz.

BERKÓ Honnan van?

SKORNYÁK Mit izgatja? Tök originál.

BERKÓ Egész jó.

SKORNYÁK Hajmanek úr?

HAJMANEK Kösz. nem.

BERKÓ Hogy kerültél te a Mátrába?

SKORNYÁK Hogyhogy hogy?

BERKÓ És a meló?

SKORNYÁK Ja. A Méri tartotta a frontot. A páratlan oldalon. Múltkor ő ment el, most meg én. Az egy virtigli spiné. Mindenkit élből zsebre tesz. Ja. Az aztán. Csak most lehet, hogy elmegy a kertészetbe.

BERKÓ Az jó.

SKORNYÁK Nekem mondja? Csücsmelő. BERKÓ

Ha majd odamegyek, odaveszlek.

SKORNYÁK Engem maga nem tud odavenni.

BERKÓ Hát már miért ne? *(Tölt)* Egészség.

SKORNYÁK Egészség.

BERKÓ Ha főnök leszek, odaveszlek.

SKORNYÁK Maga ott sose lesz főnök.

BERKÓ Hol van az előírva? Azt hiszed, ahhoz akkora ész kell? Tudod, mi kell hozzá? Megmondom neked. Buli.

SKORNYÁK Nem vitatkozom magával. n voltam a kertészetben, láttam, hogy mi van ott.

HAJMANEK Zárja már el azt a rohadt nyekergőt.

BERKÓ Van egy bagód?

SKORNYÁK Van.

BERKÓ Milyen?

SKORNYÁK Lord.

BERKÓ Az jó.

SKORNYÁK Naná, majd nem jó. A Méri szerezte. Hajmanek úr?

HAJMANEK Kösz.

SKORNYÁK A Kocsuba is hogy odavolt a jó bagóért.

Mindhárma rágyújtanak

HAJMANEK Odavolt, odavolt.

BERKÓ Magának nem mondott semmit?

HAJMANEK Mit mondott volna?

BERKÓ Maguk olyan jóba voltak.

SKORNYÁK Fel kellene hívni a melóhelyét.

BERKÓ Azt se tudom, hol melózott.

HAJMANEK A sütőiparba.

BERKÓ Persze, a sütőiparba. *(Az ágy alól könyveket vesz elő)* Megint nincs meg. *(Meg-találja a telefonkönyvet)* Szerezhetnél már egy újat.

SKORNYÁK Amennyit maga telefonál.

BERKÓ Most majd fogok. Ott van egy fülke a Royallal szemben, ahonnan ingyen lehet telefonálni. Még Amerikába is. Sütőipar. Az legalább három oldal.

HAJMANEK Úgy keresse, hogy munkaügy.

BERKÓ Hát így meg nincs, hogy munkaügy. eszbé, az bezzeg van, meg szocpol, de munkaügy, az nincs.

HAJMANEK Hagyja csak, majd én felhívom.

BERKÓ Mert maga mindent jobban tud.

SKORNYÁK Amerikát, az lehetetlen.

HAJMANEK Nem tudok mindent jobban, csak látom, milyen balfasz.

SKORNYÁK Amerika, az kizárt.

BERKÓ Már miért lenne kizárt? Japánban még a vonatról is lehet hívni Amerikát. Tudom.

SKORNYÁK Na ja. Japánban. Pont Japánnal jön nekem.

BERKÓ Jó, akkor gyere oda holnap, és felhívjuk Amerikát.

SKORNYÁK Kit hívjak én fel Amerikában? Majd fel-hívom a Fehér Házat, és azt mondom, itt Skornnyák Józsi beszélék a Vadász utcai Lordok Házából. Hát kurvára odalesznek. Ugyan már. *(Olvas tovább)* Na, azt mondja. Meteorzuhanás okozhatta a dinoszauruszok pusztulását. Nem mondom. Mit szól ehhez, Hajmanek úr? Csak úgy szó nélkül elmegy mellette?

HAJMANEK Odavagyok.

SKORNYÁK Itt írja. Új felfedezés. Látja, Berkó úr, ezért kell újságot olvasni. Maga most itt bezabálta azt a babfőzeléket, közbe meg meteorzuhanás okozhatta a dinoszauruszok pusztulását.

BERKÓ Nekem aztán tökmindegy. Megdöglöttek, megdöglöttek, kész. Még egy kortyot? *(Tölt) Egészség.*

SKORNYÁK Egészség.

BERKÓ Különben is, minden újság hazudik. Még a Turf is. Egytől egyig.

SKORNYÁK Tessék, ez magának való; műanyagfröccsöntő gép kisiparosnak eladó. Na? Kiválthatja az ipart.

BERKÓ Ja.

HAJMANEK Majd, ha befut neki a Zamat.

SKORNYÁK Na, most komolyan mondom. Eladja a telkét és kiváltja az ipart. Ügyse jár oda sose.

BERKÓ Hogy jártak oda? Egyórai gyaloglás a busztól, fölfelé.

SKORNYÁK Azért mondom.

BERKÓ Dehogyan adom el. Majd felmegy az ára, akkor eladom.

SKORNYÁK Annak sose megy fel az ára. Arra maga várhat. Hajmanek úr, maga szerint felmehet a Berkó telkének az ára? Egy sziklás hegytető, arra maga várhat. Igaz, Hajmanek úr?

HAJMANEK Mi igaz?

BERKÓ Nem is figyel. Mit olvas?

HAJMANEK Hirdetéseket. BERKÓ

Milyen hirdetéseket?

HAJMANEK Albérlet. BERKÓ

Mi a fenének?

HAJMANEK Nem bírok nappal aludni. A Les folyton ugat a szomszédba. Itthon döglök, melója nincs, egész nap ugat.

SKORNYÁK Szólt neki?

HAJMANEK Naná.

SKORNYÁK Mit szólt?

HAJMANEK Mondtam, hogy fogja be a pofáját.

SKORNYÁK De ő mit szólt?

HAJMANEK Tökrészeg. Semmit se szólt.

BERKÓ Szóljon a Bontónak. HAJMANEK Ugyan már. Pont a Bontónak. SKORNYÁK Ezért akar elmenni? Elintézem én a Lest.

HAJMANEK Te csak ne intézz el senkit. Űlj a seggeden.

BERKÓ Hogyhogy elmegy?

HAJMANEK Mert egyszer úgyis el kell innen menni. A lét határozza meg a tudatot. Marx.

BERKÓ Pont maga jön nekem Marxszal. Tudja, mi a véleményem az egészről?

HAJMANEK Milyen egészről?

BERKÓ Az egész Marxról meg a többiekéről.

HAJMANEK Tudom.

BERKÓ Szarok rá.

HAJMANEK Ez éppen olyan, maga fajankó, mintha a napot leszarná az égről.

BERKÓ A napot is leszárom.

HAJMANEK Na ne mondja.

BERKÓ Mondok én magának valamit, Hajmanek. Nekem maga ne játssza meg a vonalas proletárt. Mert akkor én is megjátsszom. Amikor még a gyárba dolgoztam, egy-szer megszólít egy pali, fiatal, szakállas, nagy fűzettel a kezébe, azt mond-ja, kérem szépen, szeretnénk felmérni a munkások közérzetét, jó, mondom, állok elébe, de erre ő, hogy akkor menjünk ki az udvarra, mert benn olyan zaj van meg olyan bűdös, tudja, ez a textilfestőben volt, hogy neki már öt perc után csipi a szemét, na, mondom, akkor kösz, végeztünk is, ezt írja be-le abba a nagy fűzetébe, aztán majd a nagyokosok állapítsák meg, milyen a munkások közérzete. Akkor senki se hivatkozik a létre meg a tudatra, ha abba a kibaszott műhelybe egy ablakot meg kell csináltatni. Akkor senki. De ha véletlenül kinyitod a pofádat, hogy kevés a lövé, akkor meg mosolyognak rád, és azt mondják, sajnós, és akkor jön a sóder.

SKORNYÁK Fogja rövidre, Berkó.

BERKÓ Már kértem, hogy ne berkózzál engem.

SKORNYÁK Oké.

BERKÓ Röviden; mindig a prolik fagnak rá. És akkor maga jön azzal, hogy Marx ez meg az. És amikor én akartam albérletbe menni egyszer, akkor azt mondta, ugyan, Csárlikám, mi a fenének menne albérletbe, amikor ez a világon a legjobb hely. Most meg maga akar elmenni és jön Marxszal.

HAJMANEK Menjen el. Ki tartja vissza?

BERKÓ Ugyan már. Tizenhét albérletem volt, maga nekem nem tud újat mondani. A faszom se kívánczik vissza. Jön nekem ezzel a dumával. Na engem, érti senki se utasítgasson, hogy mikor menjek ki a konyhába meg a klotyóra. Les-kelődnom kellett, hogy az öregasszony

mikor jön ki, hogy én beszlisszolhassak. Akkor meg rámkopog, hogy mikor jövök ki, amikor még a gatyámat se toltam le. Azóta is szorulások vagyok.

SKORNYÁK Nagy dolog.

BERKÓ Neked semmi se nagy dolog. Rohadt egy dolog a szorulás. Inkább azon gondolkozzál, hogy szóljunk a Bontónak, hogy eltűnt a Kocsuba.

HAJMANEK Mi a fenének akar szólni? Úgyis észre-veszi.

BERKÓ Dehogyan veszi észre. Semmit se vesz ész-re.

SKORNYÁK A portások mind spiclik. Fizetett spiclik.

HAJMANEK Miért, mit gondoltál?

BERKÓ Lehet, hogy aztán felszedett magának valami nőt.

SKORNYÁK Ja. Vagy azt mondjuk a Bontónak, hogy elutazott.

HAJMANEK Mert a Kocsuba olyan utazgatós volt. Már attól is kirázta a hideg, ha át kel-lett menni Budára. Szerintem mi ne szóljunk senkinek.

SKORNYÁK Így van. A Bontó úgyis mindent tud. Megnyugodhat.

BERKÓ Hát ezt meg honnan veszed?

SKORNYÁK Nem veszem sehonnan. Egyik nap, amikor levelem jött, és be kellett mennem a portásfülkébe, mert máskor egy szót se szólok hozzá, annyira utálok, mint a szart, odaszólt nekem, mondd csak, te nem az ávós Skornyák fia vagy? Hát azt hittem, hogy kiesik alólam a lábam, érti.

BERKÓ Erre mit mondtál?

SKORNYÁK Hogy mi a fenének faggat, ha úgyis tud-ja.

HAJMANEK Nem is mondtad, hogy levelet kaptál.

SKORNYÁK Nem kérdezte.

HAJMANEK Majd mindennap kérdezgetlek, hogy mi újság, mint az óvodában, és ha jól viselkedsz, még a fejcskédet is megsimogatom.

BERKÓ Lehet, hogy nem is a Vidám Parkba ment

SKORNYÁK Ja. De akkor hová a fenébe?

BERKÓ Sose mondtad, hogy az apád ávós volt.

SKORNYÁK Magának aztán ahhoz semmi köze. Engem se érdekel, hogy a maga apja ki-csoda.

BERKÓ Nyugodtan érdekelhet.

SKORNYÁK De nem érdekel.

BERKÓ Szóval ávós.

SKORNYÁK Különben is, rég meghalt már. És évekim nem láttam, az se érdekelt, él vagy nem él, azt tudom, hogy amíg benn voltam, felakasztotta magát.

HAJMANEK Miattad?

SKORNYÁK Sose érdekelte, mi van velem. Sose. Ami-kor utoljára elmentem hozzá pénzt kér-ni, ott ült a konyhaasztalnál, előtte a borosüveg, és egy szót se szólt hozzám. A tárgyalásra se jött el, na nem mint-ha nagy öröm lett volna, de mégis, ér-ti. Nem nagyon bírom, ha róla faggatnak. Jó, *ávós* volt. Na és? Most szarjak be tőle.

HAJMANEK Azt én nem mondtam.

SKORNYÁK Az öreg sokat piált akkoriban, a mutter meg már régen alulról szagolta az ibolyát. Ráragadt valami kis ribanc, oda-vett magához a lakásba, ja, nagy lakás volt, én is utaztam rá, hogy az enyém lesz, de ez a kis kurva, de ezt már a szomszédoktól tudom, odahordta a hapsikat, és amikor az öregem szólt érte, mit akar, maga rongyfaszú, na, képzeld-heti, aztán az öregem egy reggel fel-akasztotta magát az előszobába. Aztán amikor én kijöttem és azt hittem, enyém lesz a kégli, ez a kis kurva azt mondja, tűnjek onnan a francba, írása van róla, hogy az apám ráhagyta, sőt, még azt is el bírom képzelni, hogy ő akasztotta fel az öreget, akkor aztán elmentem a Dezsóházhoz, állatira leittuk magunkat, én személy szerint két nap múlva ébredtem fel. Hány óra?

HAJMANEK Hét.

SKORNYÁK Szóljon már, ha mese lesz.

HAJMANEK Oké.

BERKÓ Volt egy másik albérletem, lehet, hogy már mondtam, itt, nem messze, a Dob utcában, egy öreg házaspárnál, jó kis szoba volt, kicsi, de jó, egy éjszaka a villamoson felszedtem egy csajt, ott aludt szegény, mondom neki, anyukám, tudok neked egy jó kis ágyat, ahol ki-alhatod magad, jó, mondja, csak egy baj van, mondom én, hogy én is abba alszom, ó, mondja, nem bánja, de ígérem meg, hogy egy ujjal se nyúlok hozzá, naná, majd nem ígérem meg. Volt még egy üveg almaborom is, persze ment minden simán, de a legnagyobb kefézés közben benyit az öregasszony, hogy Berkó úr, megállapodtunk, hogy nőt nem hoz fel, és hogy ő nem csinál a lakásból kuplerájt, és hogy reggel pakoljak, és tűnjek a fenébe. Így.

SKORNYÁK Világos.

BERKÓ Dehogyan világos. Mindig belepofázol. Reggel aztán, amikor kidobtam a csajt, azt mondja az öregasszony, hogy hát nézze, Karcsikám, nekem ki kellene dobnom magát, de maradhat, de egy feltétellel, hogyha időnként velem is lefekszik.

HAJMANEK De hát maga egy kripli. Csak rá kell nézni.

BERKÓ Kripli, nem kripli, ez volt.

HAJMANEK És mi a fenét választott rá?

BERKÓ Beintettem.

HAJMANEK Ez a legnagyobb bűn. Régi dolog.

BERKÓ Csakhogy mielőtt eljöttem, alaposan be-olvastam a férjének.

SKORNYÁK Aztán mire ment vele?

BERKÓ Az nem számít. Megmondtam, uram, az ön felesége egy vén kurva. A, azt mondta, az nem létezik.

HAJMANEK Miért, maga elhitte volna, ha a feleségé-re ezt mondják?

Rehus bejön

BERKÓ Nekem azt nem kellett mondani. Tudtam én azt magamtól. És látja, Hajmanek, ez bassza a legjobban a csőrömet, hogy tudtam. Tudtam és mégis lovag voltam. Otthagytam neki a kéglit. Pedig micsoda kégli volt. Csúcs, Hajmanek úr, csúcs. Csak a gatyáimat hoztam el magammal, slussz. Az persze igaz, hogy a kégli a feleségemé volt, ő hozta a házasságba, az ügyvéd figyelmeztetett is, az is, érte, furcsa egy pali volt aranylánc a csuklóján, illat, pacsuli, minden bedobva, állandóan feljárt a feleségemhez tárgyalni, ezt a dumát adták be nekem, tárgyalni, szóval figyelmeztetett, apuskám, ne ugrálj, ezt kapsz, nem lakást, mert hogy én hal-lottam, hogy esetleg meg lehetne osztani, ha megosztható, de én nem voltam szarrágó, oké, gondoltam, vigye, én csak a gatyáimat . . .

HAJMANEK Ezt már mondta. Inkább tegye fel a kávé.

BERKÓ Oké. *(hozzákészülődik a kávéfőző össze-szereléséhez)* Nagy lakás volt, két szoba, távfűtés, meleg víz éjjel-nappal, csúcs, higgye el nekem, csúcs. A feleségem még az első férjétől szerezte, aki egy kurva gazdag pali volt, én még olyat nem láttam. Buickon járt, nyaralója volt a Balatonon, én persze nem voltam ott, de hallomásból tudom, három emelet, úszómedence, a Rózsa-dombon lakott, naná, majd Kőbányán.

SKORNYÁK Mi a fenéből lett ilyen gazdag?

BERKÓ Ez az, én is erre voltam kíváncsi. Volt egy műhelye.

SKORNYÁK Milyen műhelye? BERKÓ

Nem mondtam még?

SKORNYÁK Akkor nem kérdezném.

BERKÓ Szóval volt a pasasnak egy műhelye, ahol gipszalapzatokat gyártott.

SKORNYÁK Gipszalapzatokat?

BERKÓ Ahogy mondom.

SKORNYÁK És abból ilyen jól meg lehet élni?

BERKÓ Ja.

SKORNYÁK És mi a fenére használnak ilyen alapzatokat?

BERKÓ Kérlek szépen, még a feleségem se tudta mert megkérdeztem, nekem is szándékomban lett volna ugyanis nyitni egy ilyen alapzatműhelyt, de még a feleségem se tudta, pedig érted, az biztos,

hogy valamihez nagyon kellett, ha ennyi pénzt lehet vele keresni. Na most a pasas, amikor még a feleségem volt a felesége, megismerkedett egy nővel, a feleségem pedig azt mondta, csak akkor hajlandó válni, ha kap egy lakást, mert az anyjához nem költözik vissza, amit én, személy szerint meg tudtam érteni, az egy boszorkány, esténként se szó, se beszéd, beállított hozzánk, ott ült éjfélig, nem lehetett kidobni, mondtam is a feleségemnek, a válásunkban az a leg-szebb, hogy azt a hülye anyádat nem kell többet látnom, hát kívül nem akadtam össze a múltkor is, a Goldberger mögött van egy kocsmá, nem tudom, hogy a fenébe hívják ..

REHUS Vidacq.

BERKÓ Az az. Én úgy tettem, mintha észre sem venném, és éppen készültem kifarolni, amikor belém csimpaszkodott, hogy mennyire szeret engem, és azért, mert elváltam a Boriskától, mi még találkozhatnánk, mondtam is neki, anyukám, más se hiányzik nekem ...

SKORNYÁK Arról a gipszes pasasról mesélj nekem.

HAJMANEK Melegszik?

BERKÓ *(megérinti a főzöt)* Ja. Maga vár valaki-re?

REHUS Kire várnék?

BERKÓ Az is igaz. Egyébként én is gondoltam arra, hogy valamilyen nagymenő leszek, miért ne, érted, eladom a telket, és nyitok egy műhelyt ...

REHUS Van telke?

BERKÓ Ja. Néztem is egyet Zuglóban, a tulajdonosa, egy lakatos, meghalt, és az özvegye kiadta volna használatra, tetszett is a műhely, azon voltam, hogy ezt nekem találták ki, látszott, hogy törődve volt vele, csak hogy az asszony meg nem tetszett, azt mondta, mi biztosan jól megleszünk egymással, erre aztán elment a kedvem az egészségtől, tudod, én nem komálok kényszerből kefézni, ami-kor a gyárban voltam, ott volt a női főnököm, na, köszönöm szépen, tudom, mit jelent, csak fűttenetett egyet, aztán rohannom kellett, akár akartam, akár nem.

HAJMANEK A nők szívósak. Megszerzik maguknak, amit akarnak.

REHUS Különösen, ha valaki palimadár. Arra aztán ráharapnak.

BERKÓ Hogy én palimadár.

REHUS Igen.

BERKÓ Honnan veszi ezt a marhaságot? És egyáltalán, mi a fenének dumál bele?

REHUS Nem szoktam tévedni.

BERKÓ Az a maga dolga. Szóval volt lakásom, melóm, feleségem, minden. Most se lakás, se meló.

HAJMANEK Melója, az van.

BERKÓ Az magának meló?

HAJMANEK A múltkor mondta, hogy milyen jó kis meló, egész nap friss levegőn van.

BERKÓ Ja, közben áthelyeztek.

SKORNYÁK Nem is mondta.

BERKÓ Dehogynem.

SKORNYÁK És hová?

BERKÓ A körútra.

SKORNYÁK Ne mondja.

BERKÓ Egy lakó feljelentett, egy felesége, hogy állítólag besöpörtem a szemetet a garázsába. Én.

REHUS Utcapró?

BERKÓ Talán szégyen?

REHUS Csak kérdeztem.

BERKÓ Na, erre most a körúton vagyok. Tudod te, milyen egy kibaszott bűdös tud ott lenni?

SKORNYÁK És tényleg besöpörte?

BERKÓ Birok én emlékezni minden falevéltre? Itt, tudod, hány kapualjam van? Tizenhat. Mind, mint a moslék. És két busz megálló. Na, kész a kávé. *(Kitölti három pohárba, egyiket odaadja Hajmaneknek)* Legalább megköszönhetné.

HAJMANEK Kösz.

BERKÓ Na. Mindig a prolik fagnak rá. Akár-hogy vesszük.

HAJMANEK Tele van már a faszom a maga filozófálásával.

BERKÓ Nekem is a magáéval.

REHUS A maga helyében azért én megpróbálnám visszaszerezni a lakást. Lenne rá esélye.

SKORNYÁK Azt mondja?

REHUS Komolyan. Együtt éltek, a fele magát illeti. Igen. Perújrafelvétellel megszerezheti.

BERKÓ A.

REHUS De igen, meg kellene próbálni.

BERKÓ Ilyen marhaságokba én már nem mászok bele. Elváltunk közös megegyezéssel. Az övé minden, az enyém semmi. A Hajmanek is visszamehetne, mert a lakás az ő nevében van, ahol a felesége lakik, csak gondolt egyet, felül a vonatra és hazamegy.

HAJMANEK Maga nekem ne ossza be, hogy én mire gondoljak.

BERKÓ Csak mondtam. Van lakása. Akkor meg minek jön azzal, hogy elmegy albérlet-be?

HAJMANEK Én sose jöttem azzal.

BERKÓ Na ne. Azt hiszi, hogy én tiszta hülye vagyok?

HAJMANEK Azt. Belehülyült a sok sepregetésbe.

BERKÓ Na most már vigyázzunk, Hajmanek! Vigyázzunk.

HAJMANEK Már ezerszer elmondtam magának, maga tőkfej, hogy a feleségem miatt nem mehetek haza. Kész. Letárgyalva.

BERKÓ Azt hittem, a pia miatt.

HAJMANEK Milyen pia miatt?

SKORNYÁK Hát, hogy maga . . .

HAJMANEK Te tiszta hülye vagy. Én sose. Az más, ha az ember néha bepíál.

SKORNYÁK Én sose.

HAJMANEK És ha szarba vagy, akkor se?

SKORNYÁK Ja, akkor igen. Az más.

HAJMANEK Na. Azért.

BERKÓ Na most maga mi a fenét keres itt'?

REHUS Itt lakom.

BERKÓ Mióta?

REHUS Mától.

BERKÓ Az kizárt. Itt a Kocsuba lakik.

REHUS Ki az a Kocsuba?

BERKÓ Ismeri?

REHUS Nem én.

BERKÓ Akkor meg mit kérdi?

SKORNYÁK És most mi van a maga feleségével?

HAJMANEK Nem téma.

BERKÓ Hallja, Hajmanek, nem is szól hozzá, hogy új lakó jött?

HAJMANEK De szólok. Hajmanek.

REHUS Rehus Ferenc.

Kezet fognak

BERKÓ És a Kocsuba?

HAJMANEK A Kocsuba elment, nem?

BERKÓ Elment, oké, de megjöhet.

HAJMANEK Persze, hogy megjöhet. Aztán vagy megjön, vagy nem jön meg.

BERKÓ Egyébként Berkó Csárlí.

SKORNYÁK Skornnyák Józsi.

REHUS Rehus.

Ők is kezet fognak

BERKÓ És hogy a fenébe került ide? Balhéba van?

REHUS Úgy is lehet mondani.

BERKÓ Milyen balhé?

REHUS Semmi különös.

HAJMANEK Hogyhogy semmi különös?

REHUS Csak egy kis pofozkodás.

BERKÓ Magyarán bunyó.

HAJMANEK Pedig nem is néz ki bunyósnak.

REHUS Nem is vagyok bunyós.

BERKÓ Maga mondta!

REHUS Csak egy kis pofozkodás, azt mondtam. Lecsaptam a főnököt.

BERKÓ Lecsapta a főnököt? Milyen főnököt?

REHUS Az igazgatót. Szemét volt.

BERKÓ Miért volt szemét?

REHUS Magánügy..

HAJMANEK Itt nincs magánügy, meg nem magánügy.

REHUS Szemét volt, megpofoztam, kész.

HAJMANEK Nézze, Rehus. ha nem tetszik a pofánk, átmehet a nyolcasba, a tetvesekhez. Mondok én magának valamit. Mi kemény fiúk vagyunk, kurvára nem bírjuk ám az ilyen sumákolást magánügy-nem magánügy témában, megkérdezhet akárkit. Ha itt akar maradni, jobb, ha megmondja, mi van. Vagy mehet a tetvesekhez. Csak azt ne akarja még bemészni, hogy nincs hová mennie. Nem úgy néz ki egyáltalán. Magának volt gyerekszobája. Emlékszik, Berkó, a Deckire?

BERKÓ Nem.

HAJMANEK Tudja, az a fiú, aki idejött vakációzni. Azt hitte, a melósokkal mindent meg lehet csinálni. Kidobták az egyetemről, aztán elkezdett bennünket kioktatni. Hogy az élet értelmetlen, meg ilyen dolgok. Először úgy ült itt, ennél az asztalnál, mintha könyvtárba lett volna, semmi se érdekelt, ami körülötte történik. Egész nap csak olvasott meg aludt. Aztán adott a Berkónak naponta egy százast, hogy menjen el bevásárolni.

BERKÓ Ja.

HAJMANEK Én szóltam aztán neki, hogy álljon meg a menet, aztán kezelésbe vettem. Rámásztam, mint a gőzgép. Szar értelmiségi.

BERKÓ Micsoda dumája volt.

HAJMANEK Felőlem jöhetett a nagy dumájával, én rámásztam. Amikor először pofán csaptam, úgy tett, mintha nem hitte volna el, azt mondta, őt még az apja se ütötte meg soha. Na látod, kis pöcs, mondtam neki, ez volt a baj. Aztán azt mondta, hogy ő nem akar olyan klotyóra járni, ahová rajta kívül még százan járnak és mindig szaros. Elkényeztetett kis pondró volt. Ismertem ilyet eleget. Nem ő volt az első.

BERKÓ Megjegyzem, a Pepi mintha ...

HAJMANEK Nem zavarja, hogy én pofázok?

BERKÓ Ja, azt hittem, befejezte.

HAJMANEK Egyáltalán nem fejeztem be.

BERKÓ Akkor fejezze be.

HAJMANEK Ha magát ennyire nem érdekli, hát akkor én nem nyomom hiába a rizsát.

BERKÓ De érdekel, csak azt hittem, befejezte.

HAJMANEK Magát semmi se érdekli. Tök bunkó.

BERKÓ Na ne.

HAJMANEK Szóval én megtanultam bánni a gyerekekkel. És ami a legszomorúbb, a saját fiamon tanultam meg. Keserves lecke volt. Mondhatom. Én neveltem, egyedül.

BERKÓ És a kedves felesége?

HAJMANEK A kedves feleségem ugatta a nevelést. Ráadásul meghalt. Mondtam már.

BERKÓ Dehogyan mondta. Meghalt?

HAJMANEK Meghalt. Számomra. Úgy hogy de mortis nil sini bene.

BERKÓ Mi a fenét ugat?

REHUS Halottakról vagy jót vagy semmit.

BERKÓ Hát ez meg hol a fenébe ragadt magára?

HAJMANEK Én úgy mentem végig az életemben, maga tőkfej, hogy mindig ragad rám valami. Azért, mert egyszerű melós voltam, is-meri a véleményemet, Berkó, még nem kell egész életemben bunkónak maradnom.

BERKÓ Magának könnyű volt.

HAJMANEK Nekem aztán könnyű. Maga csak erre képes, hogy másnak milyen könnyű volt.

SKORNYÁK Azért néha dumálhatna a feleségéről.

HAJMANEK Minek?

SKORNYÁK Hát csak.

HAJMANEK Én csak nem pofázok. Egyébként múltkor itt volt.

BERKÓ Mikor?

HAJMANEK Tudom én. Múltkor, egy délután.

BERKÓ Nem emlékszem.

HAJMANEK Mire emlékszik maga egyáltalán, mondja meg nekem? És akkor mindig úgy csinál, mintha éppen arra az egy dologra nem emlékezne. Mindegy. A lényeg, hogy egyik délután jön a Bontó, hogy a feleségem ott van a portán, és beszélni akar velem. Mondtam a Bontónak, küldje el nyugodtan, nekem nincs beszélőnivalóm azzal az asszonnal, de a Bontó csak erőszakoskodott, hogy azt nem lehet meg-tenni, mi az, hogy nem lehet meg-tenni, különben is mi jut eszébe, öt év után,

a lényeg az, hogy végül nem beszéltem vele, lehet, hogy egyszer megint beállít, de én elhatároztam, hogy azzal a nővel, aki engem egyszer becsapott, többet nem állok szóba. Ezért dobtam a Faragó Jucit is.

SKORNYÁK Csak nem azt akarja mondani, hogy maga meg a Faragó Juci?

HAJMANEK Nemcsak akarom, hanem mondom is. De végeztünk.

SKORNYÁK De hát neki komoly vőlegénye volt.

HAJMANEK Tudod, mije volt annak, nem komoly vőlegénye. Jött utánam mindenhová, a Gödörbe, a Vadászba, hogy neki pont én vagyok az esete.

SKORNYÁK De hát az apja lehetne.

HAJMANEK Na és. Hol van az előírva, mint teszem azt, a boksza, hogy mit tudom én, ifik csak ifikkel satöbbi. Engem speciel egyáltalán nem zavart, hogy fiatalabb.

SKORNYÁK És link volt?

HAJMANEK Ja.

BERKÓ Egy kortyot?

SKORNYÁK Kösz.

BERKÓ Maga is?

REHUS Jut?

BERKÓ Naná, majd kitalálnám.

REHUS Kösz.

HAJMANEK Kösz. Egészség. Én úriember módjára viselkedtem. Elvittem vacsorázni a Barossba.

SKORNYÁK Ja, magának van pénze.

HAJMANEK Hát apuskám, a nőkre áldozni kell. Hagy-ni, hadd zabáljon. Meg locsogott mindenfélét, összevissza, hogy mennyire nem volt szerencséje a férfiakkal, azt akarta, hogy sajnáljam, hát én sajnáltam, ez benne van a játékban, aztán karon fogtam, kimentünk a Keletibe, ott állnak sorba az üres vagonok, beszálltunk az egyikbe, persze, az első osztályra ...

BERKÓ Hát amibe az került magának ...

HAJMANEK Naná, majd másodikba, aztán szépen hazakísértem, és akkor kért tőlem két kilót, hogy másnap el kell utaznia Hódmezővásárhelyre, a beteg anyját meglátogatni. Oké, én adtam neki, mert maga a tanúm, Berkó, hogy én minden-kinek adok kölcsön, de másnap este megláttam egy pasival az Orientbe, na, a kurva anyját, ez nekem sok volt, be-mentem, nem törődtem a palival, ki-vasaltam a csajból a két kilót.

BERKÓ Ne mondja.

HAJMANEK Azóta persze döglök értem.

SKORNYÁK Nekem meg azt mondta, hogy komoly vőlegénye van.

BERKÓ Ugyan, Józsikám, az egész utca megbaszta már.

HAJMANEK Csak éppen maga nem.

BERKÓ Nekem nem is kell. Én napközbe akár-hány nőt felszedhetek magamnak.

SKORNYÁK Igyunk még.

HAJMANEK Ide figyelj. Van két alapszabály a nőekkel. Egy. Kábitani kell őket. Szükségük van rá. Kettő. Az kell, hogy megrohadjon érted. Hogy ne az legyen, hogy te akarod, hanem az, hogy ő akarja.

SKORNYÁK De ha egyszer nem rohad meg értem.

HAJMANEK Akkor meg kész. Mit vagy úgy oda érte.

BERKÓ Szerelmes a Faragó Juciba. És erre maga ...

HAJMANEK Mit lelkizik. Maga mondta, hogy az egész utca.

BERKÓ Vigasztalni akartam.

HAJMANEK Kösz ezt a vigasztalást.

BERKÓ Baromi egy pali maga.

REHUS Lehet itt valahol zuhanyozni?

HAJMANEK Lehet. Itt mindent lehet. Ez egy luxus-palota.

Skornyák tölt, isznak

HAJMANEK Azért beszéljünk csak arról a bunyóról. Nem szeretném, ha a nyakunkra hozná a rendőrséget.

REHUS Arról szó sincs. Nem kell beszarni.

HAJMANEK Azt majd én eldöntöm, hogy mitől kell beszarni.

BERKÓ Na, nyomás, Rehus.

REHUS Szóval egy vállalati buli volt, tánc, pia minden.

BERKÓ Milyen vállalati?

REHUS Hát ahol dolgozom, vagy pontosabban, dolgoztam.

BERKÓ És mit dolgozott ott?

REHUS Dekoratór voltam.

HAJMANEK Aha. Dekoratór.

REHUS Szóval „c~tam a bulin egy jó csajt, igazi, hr.-való szuka, nagy mellék, jó lábak. fekete szemek, egész idő alatt engem figyelt, rám valahogy állandóan buknak a nők, nem tehetek róla, hát fel-kértem táncolni, egyből hozzám simult, nem lehetett félreérteni, mondom neki, gyerünk el valahová, ahol kettesben le-hetünk, ez az, felelte ő, ő is erre gondolt már abban a pillanatban, amikor meglátott, haza persze nem vihettem a feleségem miatt ...

HAJMANEK Hoppá.

REHUS De semmi baj, nálam volt a dekoráció kulcsa, ott meg amúgy is van egy pamlag, ilyen esetekre, én előrementem, hogy ne legyen feltűnő ...

BERKÓ Te ilyen nagy vagány vagy?

HAJMANEK Ne ugasson már mindenbe bele!

REHUS Ó meg utánam, aztán, amikor már benn voltunk, a kis csajra rájött, hogy még-se, mert hátha baj lesz belőle, meg be-nyithatnak, ugyan, mondom, semmi vész, bezártam az ajtót, a Hiltonba meg mégse vihetlek, erre ő, hogy ez erőszak, és azonnal engedjem ki, mert szól a papájának, szó sem lehet róla, mondtam, én már begerjedtem, nem tudok leállni, az az én bajom, mondta, és el-kezdett sikítani, hogy erőszak, meg segítség, hát ki a fene akarta, kérdeztem, erre ő, hogy ő nem akarta, csak kíváncsi volt, belemegyek-e a játékba, jó, gondoltam, akkor le vagy szarva, annál én többre tartom magam, hogy megerőszakoljak egy lányt ...

SKORNYÁK De hol a bunyó?

BERKÓ Megjegyzem, ne tudjon róla, az unokahúgomat, azt megerőszakolta egy pali a Romain ...

REHUS Még nem fejeztem be ...

BERKÓ Egy pillanat, mert elfelejttem. Kimentek sétálni, kettesben, na most, érti, ez egy másik kérdés, hogy a Romain, kettes-ben, a pali persze elkapta az egyik ilyen kilbótnban, vagy nem, egy olyan izé volt, kenu ...

HAJMANEK Nem mindegy, maga szerencsétlen?

BERKÓ Nem, nem, mégis kilbót, durr, kész, a palit azóta se látta, na, hazajött, és elmesélte, az anyja meg sirögöröcsöt kapott, hogy adlak férjhez, hát aztán, látta, hogy ettem meg azt a darab szalonnát reggelire azzal a róf kenyérrrel?

HAJMANEK Láttam hát.

BERKÓ Na, úgy zabálja azóta is a férfiakat, kutya baja se lett, férjhez is ment, gyerekei is szült, akkorát, mint egy borjú, de a magához való esze, az sose jött meg, mert nem ám a férjétől, hanem valami idegen palitól, mondtam is neki, ide figyelj ...

HAJMANEK Most már aztán kuss! Fejezze be, Rehus, amit elkezdett, ott tartott, hogy a kis csaj segítségért kiáltott.

REHUS Ott, én pedig nem akartam megerőszakol-ni, kinyitottam az ajtót, hát ki nem állt ott, mint az igazgató személyesen, na, mondja, most elkaptalak, megkürtad a lányomat, eszem ágában se volt, mondtam, legfeljebb a látszat szól el-lenem, az éppen elég, felelte, és vörös volt a feje, mint a cékla, ellenben, igazgató elvtárs, mondtam én, és valószínűleg ezzel dühítettem fel igazán, el-lenben a lányod egy nagy kurva, hú, erre aztán kapkodni kezdte a levegőt, megyek, mondta és elmondom a feleségednek, ez meg nekem nem tetszett se-hogyan se, és akkor behúztam neki egy nagyot, ő visszaütött, de én talpon maradtam, és még egy ökölcsapással leterítettem. Összeesett, mint egy harmonika. Pedig bokszoló volt fiatal korában. Éppen csak annyit tudott kinyögni, hogy Rehus, menjen a munkakönyvéért.

BERKÓ Maga aztán szép kis pinabubus. Ki se néztem volna magából. *(Tölt)*

Isznak

Jól megadta neki.

REHUS Ilyen a természetem. Nem nagyon bírom a kötöttségeket. Mindig van valami balhém.

HAJMANEK Én egy szavát se hiszem el.

BERKÓ Hogyhogy?

HAJMANEK Egy szavát se. Mondok valamit. Lehet, hogy maga egy balhész pasas, nem zárom ki a dumája alapján, én ismertem ilyeneket, egész életünkben szundibogyón meg pián éltek, lehet, hogy pinabubus, ehhez meg semmi közöm, de ebből az egészből egy szó sem igaz. Jó, a duma az nagy művészet. A legnagyobb. Nagyobb, mint bármelyik. Erre születik az ember, ezt nem lehet megtanulni. Én ismertem itt egy csomó ilyen palit, állíthatom, hogy művészek voltak, oltári, hogy mit tudtak.

BERKÓ Például a Radics.

HAJMANEK A báró?

BERKÓ Ja. Ismerte?

HAJMANEK Én itt mindenkit ismertem.

REHUS Mióta van itt?

HAJMANEK Ot éve.

REHUS És hogy lehet bírni?

HAJMANEK Hogy? Ragyogóan. Mondtam már, maga is itt volt, hogy a feleségem a múltkor itt járt. És leveleket is írogatott. Hogy menjek vissza hozzá. És kezdjünk új életet. Na most, ez egy másik kérdés. Hogy ebbe én abszolút nem hiszek. Hogy új élet. Egy van. Kész. És nem mentem. Tudja, mi van. Ideig oké, aztán kezdődik minden előlről.

REHUS Lehet itt bírni?

HAJMANEK Miért ne lehetne? Ez egy abszolút jó hely, én mondom magának. Tudja, hány helyen laktam én már? Albérletben, kis lakásban, nagy lakásban, laktanyában, nővel, nő nélkül, gyerekekkel, anyóssal, de állíthatom magának, Rehus, sőt, megesküszöm, hogy ez a legjobb hely. Tessék. Akkor kel, amikor akar, senki se pofázik bele, senki se sürgeti, senki se mondja, hogy mindennap borotválkozzon, melózik, nem melózik, jó képet vág vasárnap reggel vagy nem, elmegy az anyóshoz vagy nem, mindegy. Piálhat, nőzhet, lóversenyezhet. Ha veszít, veszít, ha nyer, nyer. Csak a maga dolga, ér-ti? Megdughatja a más feleségét. A fiam azt mondta, apa, te örült vagy, hogy ott benn maradsz. Oké, mondtam neki, lehet, hogy te úgy látod, de én meg úgy látom, hogy én vagyok a normális. És nem vagyok idegbeteg. Ez egy. Kettő. Mi a maga foglalkozása.

BERKÓ Mondta már. Deko . . .

HAJMANEK Kuss.

REHUS Dekorátor.

HAJMANEK És korábban mi volt a foglalkozása?

REHUS Hát . . . mindenféle.

HAJMANEK Például.

REHUS Dolgoztam címfestőnél, a térképészetnél, könyvkiadónál, ilyesmi.

HAJMANEK Ilyesmi. Sejtettem. Hát figyeljen rám jól, Rehus. Ezt a bunyósdumát másnak már ne adja le. Kiröhögik. Látszik magán, hogy életében komoly melót nem végzett, hogy magát nem kényszerítette arra a sorsa, hogy bunyóval intézze el a dolgait. Maga a dumával szereti elintézni a dolgait. Még egy legyet se tudna tisztességesen lecsapni. Nézze meg a tenyerét. Na, nézze csak meg. Es nézze meg az enyémet. A magáé egy rohadt, nyápic, anyámasszonykatonája értelmiségi tenyér. Egy szar tenyér. Egy semmiresejő tenyér. Ha én az én tenyeremet ökölbe csukom, és adok magának egy komoly pofont, két lehetőség van, ha kicsit ütök, belgyógyászat, ha nagyot ütök, velorex. Maga egy nyomorult intellektüel, és egyetlenegy szó se volt igaz abból, amit elmondott. Így van?

REHUS Így.

HAJMANEK Na. És még valamit. Egyet mondom magának. Én rámászok magára, ha linkel. Keményen rámászok magára, mint egy gőzgép.

REHUS Oké. De most szeretnék lezuhanyozni.

HAJMANEK Itt nem kell senkitől engedélyt kérni. *(Lefekszik az ágyra, előveszi az újságot)* Nem otthon van.

Rehus törülközőt vesz elő a táskájából és el

BERKÓ Fura egy pofa, mi? I-Iát nem azért mondom, de én egyből elhittem.

HAJMANEK Hát mert maga mindent bevesz.

SKORNYÁK Én azért gyanakodtam.

BERKÓ Ugyan már, Józsikám!

HAJMANEK Aztán mi is jobb lesz, ha vigyázunk, mi a fenét ugatunk. Ez egy kultúrember. ^{Na}gy majom, előre megmondom, de kultúrember

MÁSODIK RÉSZ

Rehus pizsamában ül az ágya szélén, táskájából veszi elő, és gondosan az éjjeliszekrényére köny- őket. Hajmanek fekszik és olvas, Berkó és Skornya sakkoznak az asztalnál

HAJMANEK Mi van, lefekszik?

REHUS Elfáradtam.

HAJMANEK Most aztán már nyugodtan elmondhatja, minek van itt. Mert, hogy nem közénk való, az szentség. Azt én rögtön láttam.

BERKÓ Mi a fenét látott maga rögtön? SKORNYÁK Mit dumál bele?

HAJMANEK Miért nem ment haza?

REHUS Féltem. sem igaz az egészből, mert úgy szétvágom, hogy elájul.

HAJMANEK Mitől félt? BERKÓ Hát most mi van?

REHUS A feleségemtől. Már volt egy-két apró ki-lengésem, és figyelmeztetett, hogyha még egyszer előfordul, ne menjek haza. REHUS Az igazság az, hogy ma rájöttem: nem bírok élni ezzel az asszonnyal. El kellett szánnom magam.

HAJMANEK Naná, hogy ezt mondja. Hát mi a fenét mondana. Egy férfi nem szabad hogy féljen a feleségétől. Ne legyen beszarva. Ez alaplodog. Ki kell állni. Megcsalta-lak, kész. Csakhogy maga nem olyan, mint én, hogy csak *úgy*, egy pillanat alatt otthagya az egészszet. Ahhoz, Rehus, lelkielő kell.

BERKÓ Most ez komoly?

REHUS Van, hogy az ember úgy érzi, feleslegesen baszogatják, valahogy még ellenkezni sem tud, csak felkapna egy vázát vagy ököllel betörné az ablakot, de csak bólogat engedelmesen, és azt mondja, igazad van, édesem, én vagyok a hibás.

REHUS Honnan gondolja? HAJMANEK Látom, Rehus, hogy maga fél. Egészen te-le van a gatyája. Csak azt mondja meg, hogy mitől? Mit veszíthet az ember? Szereti a feleségét?

HAJMANEK Tiszta szerencse. REHUS Igen is, meg nem is. Vannak pillanatok, amikor kifejezetten szeretem, máskor meg látni se bírom. Szerintem mindenki így van vele. Ez a természetes. Csak-hogy én mindig hittem az alkalmazkodásban, hogy az kötelező az együttélésben. Nem jó, sőt, kényelmetlen, de be-lém nevelték, hogy kötelező. És az ember mindenáron teljesíteni akarja a kö-telességét.

REHUS Ahogy vesszük. HAJMANEK Miféle kötelességét?

HAJMANEK Nem ahogy vesszük, hanem tiszta szerencse. Ha gáz van, és minden családban van gáz, ez tuti, akkor elsőnek a gyerek fordul a szülő ellen. Amíg mindent megkap, addig oké, szeretet, minden, de ha gáz van, akkor azonnal reklamál. Ha meg ilyenkor pofon vágom, akkor rohan az iskolába panaszkodni, ott persze megvédik. Mert minden szülő hülye. Mese nincs. Kijött egyik este a tanárnő, hogy én megpofoztam a gyereket. Ja, mondtam, amíg én zabáltatom, jogom van ahhoz, hogy megpofozzam, ha pimaszkodik. Ejnye, mondta erre a tanár-nő, a pofon nem segít a gyerek problémáinak a megoldásában. De az enyémen segített, mert én is ember vagyok, másrészt, mondta, a szocialista nevelés, ki nem szarja le, ebbe aztán az atya-úrsten se szólhat bele, hogy én mikor vágom pofán a gyereket, de ő csak erőszakoskodott, hogy ígérjem meg, hogy a gyereket nem ütöm meg, na, mondom, tűnjön innen a fenébe, mert magát is megpofozom, lehet, hogy pár éve még disznókat etetett, kicsit koptatta a seggét az iskolapadban, és erre úgy érzi, beledumálhat más emberek életébe. Ó is értelmiségi lett.

REHUS Az asszonyokkal szemben, úgy értem. HAJMANEK Melózik és kész. Ez a kötelessége.

REHUS Jó, de azért ... REHUS A nők azt állítják, hogy egész életükben csak kérnek és várokoznak. A férfiak pedig visszaélnék a helyzetükkel.

HAJMANEK Miféle helyzetükkel? REHUS Ne legyen már ilyen értetlen.

HAJMANEK Magának valaki teledumálta a fejét mindenféle marhasággal, és most azt hiszi, hogy itt kell harcolnia a nők egyenjogúságáért. Sose vegye komolyan az ilyesmit. A nők dolga, hogy nők legye-nek. Ha pedig egy nőt egy percig is komolyan vesz, vége. Ha pedig az a nő a saját felesége, akkor egyenesen tragédia. Maga nagyon komolyan veszi ezeket a dolgokat, Rehus.

HAJMANEK Ne dumáljon bele. Hát miért kerekedhet így egyik ember a másik fölé, hogy be-ledumál az életébe? Na mindegy. Aztán jött egy idézés a nevelési tanácsadástól, még ráadásul. Kitéröltem vele a seggemet és visszaküldtem.

REHUS Persze, hogy komolyan veszem. BERKÓ Sakk.

SKORNYÁK Látom.

HAJMANEK Kérdezhetek valamit? Maga zsidó?

REHUS Ez jó. Ráadásul kilöttem a tornyodat. REHUS Hogy jön ez ide?

SKORNYÁK Most sakkozunk vagy dumálunk. HAJMANEK Válaszoljon nyugodtan, nem eszem meg.

REHUS Honnan gondolja? REHUS Félig. Anyám révén.

HAJMANEK L., kor Ha az ember fél a feleségétől, ak-Nem szl;on a házassága. Mese nincs. már. Le kell Másokkal is előfordult tetem, hogy most "(ész. És figyelmez-összevissza nekem, hogy hazudozzon zamenni a feleségéhez, amik;-art ha-

HAJMANEK Na. Hát volt itt egy zsidó gyerek, az ugyanezt a szöveget nyomta nekem. Hogy öneki mindenbe a legjobbat kell csinálnia, mert hogy hiába köt életbiztosítást, bármikor megölhetik, mert a nagyapjának is volt életbiztosítása, még-is elgázositották, ő erre hegedülni kezdett, hogy majd nagy művész lesz, és

akkor leszarhatja a világot, időnként még itt is előkapta és játszott rajta, de valahogy sose jutott előre, egyszer az-tán eltűnt, soha többé nem hallottunk róla, még a hegedűje is itt maradt, az-tán eladtuk, én mindig mondtam is ne-ki, jó, lehet, hogy világhírű leszel, oké, csináld a legjobban, meglátod, annál jobban utálnak majd. Én nem vagyok antiszemita, ebbe tárgyilagos vagyok, de a zsidók nem ismernek mértéket. Higgye el nekem, ez az ő bajuk.

BERKÓ Matt. Na. Gyere, igyunk egyet. *(Tölt)*

Isznak

HAJMANEK Szóval, lelépett otthonról?

REHUS Pedig hat évig udvaroltam neki.

BERKÓ Kirtartó pali.

REHUS Az anyja először nem akarta hozzám ad-ni, ő pedig olyan igazi jó kislány volt, mindenben hallgatott az anyjára. Ami-kor először elhívtam moziba, és felmentem hozzájuk, mert szabályosan el kel-lett kérni őt otthonról, hogy csókolom, meg tetszik engedni, hogy Nórikát moziba vigyem, na, felmentem hozzájuk, és látom, hogy a mama is készülődik. Am az a fajta özvegy volt, aki hamar sirba tette a férjét, volt egy rossz érzésem, de azért megkérdeztem, hová tetszik menni, mire ő, hát veletek, édeském, moziba, csak nem képzeled, hogy a Nórikát egyedül elengedem. Hát velünk ugyan nem, mert én csak két jegyet vettem, erre a Nórika levetette magát az ágyra, és zokogni kezdett, hogy én hogy beszélek a mamával. Én pedig akkor azonnal elmentem, kerestem egy kurvát, és egy jót kefélttem.

BERKÓ Aztán csak elvette feleségül.

REHUS Odavoltam érte.

HAJMANEK Pedig menekülni kellett volna. Fejvesztve.

REHUS A mama aztán megbocsátott, de minden-hová együtt kellett mennünk. Ha házi-bulin voltunk, a mama egész este a kapu előtt várt egy taxiban, és kereszt-rejtvényt fejtett, ő vitte haza Nórikát. És ez így ment hat évig.

BERKÓ Semmi szex?

REHUS Semmi. Képzeld el.

BERKÓ Nehezen megy.

REHUS Szóval az esküvő után feküdtünk le elő-ször.

HAJMANEK Az anyjával?

REHUS Feküdt már maga hideg vasalódeszkán? Na. Pontosan olyan volt. Az esküvő előtt nem sokkal szerencsére meghalt a mama, és aztán sokat javult a helyzet. Tudja, hogy van, az ilyen sokáig féken tartott csajok valósággal megőrülnek, a végén már egészen megvadult. Na jó. De egyébként akármit tettem, mindenre azt mondta: „Mit szólna szegény ma-ma, ha ezt látná.” Aztán az ivás. Vala-hogy megszoktam, szóval, Nórika az es-

küvő után azt mondta, drága Ferikém, mától kezdve nincs szükséged italra, és mire felocsúdtam, a nászajándékba kapott konyakot meg whiskeyt leengedte a vécébe. Azért, mondtam, ez egy kicsit erős volt, erre megint sírásban tört ki, hogy én hogy beszélek vele. Bagóz-ni csak az erkélyen lehetett, mert a függönyök magukba szívják a füstöt, ha pedig szart, akkor lábujjhegyen kel-lett járnom, mert szorulása volt.

BERKÓ Mint nekem.

HAJMANEK Mit ugat bele. Kit érdekel, hogy magának mije van.

BERKÓ Ne szekáljon már.

REHUS Amikor pedig valami újat mutattam neki az ágyban, felsikoltott, hogy „úristen, ha a mama ezt látná!”, szerencsére, mondtam, szerencsére nem látja, erre ő sirni kezdett, hogy én nem tisztellem a mama emlékét, ő mindent a mamától tanult, és én attól a perctől elhatároztam, hogy nem veszekszem Nórikával, és inkább szeretőket tartok. Pedig esküszöm, hogy imádtam őt. De egyre nehezebben bírtam. Ráadásul rettenetesen féltékeny volt. Állandóan figyelt engem, ha pedig ő nem ért rá, akkor megkérte né-hány férfigyűlölő barátnőjét, hogy figyeljenek engem. Kezdetben persze nem tudtam, és rá is fágytam, mentem hazafelé a melőből, találoztam egy régi nőmmel, felugrottunk hozzá, a lakására, egy óra volt az egész, keféltünk egy jóízűt, jövök lefelé, hát nem ott áll a kapuban Nórika, sirva, hogy ha ezt szegény mama látná. A végén persze bocsánatot kértem, megígértem, hogy soha többé nem teszem, ez hozzátar-tozik a dologhoz.

HAJMANEK Ismerem az ilyesmit. Nézze, Rehus, ha én elmentem a haverokkal, annak is mindig az lett a vége, pedig, ismétlem, haverokkal mentem el, nem nőekkel, de mindegy, mindig ez volt a vége, hol voltál, meg nem törődsz a családdal, érti. Egész nap melőzök, utána mindig meg-szavaztam magamnak egy kortyot, kell az, a haverokkal megbeszélni a dolgokat, mert a feleségemnek csak három témája volt, egy a főzés, kettő a szomszédok, három a gyerek, engem meg igazából egyik se érdekelt annyira, hogy este leálltam volna erről dumálni. Egy férfiembernek más a gondolkodása. Én tizenhét éves koromtól katona voltam, számomra két dolog létezett : engedelmeskedni és parancsolni. Most akkor játsszam meg otthon a jófiút?

BERKÓ Hogyhogy jófiút?

HAJMANEK Nézze meg az utcán a házaspárokat, és meglátja. Vannak férfiak, akik kétség-beesetten kapaszkodnak a feleségükbe, mintha rongyból lenne a lábuk. Ezek a jófiúk. Szép lassan leeresztettek. Több fokozatban. Első fokozat: részt vesznek minden családi eseményen, Második fokozat: az asszony rajtakapja valamilyen hazugságon. Harmadik fokozat: büntületet éreznek, amiért már nem szeretik a feleségüket. Negyedik fokozat: impotencia.

BERKÓ Mit kell ennyit erről lelkizni: ha szereti a feleségét, menjen vissza hozzá.

HAJMANEK Ez nem lelkizés, maga hülye. Ez az élet. A véres, kibaszott, kurva élet. Nem igaz?

REHUS Bizony igaz.

HAJMANEK Na és aztán mi lett?

REHUS Szóval megsajnáltam, mert ez egy tragédia, hogy valaki ennyire kötődjön az anyjához, aki ráadásul a sírban van, és sohase tud egyedül, önállóan dönteni. Ó, szegény mama, hát így nem lehet élni. Megigérttem, hogy megváltozom, ha ő is megváltozik, nem emlegeti mindig az öreglányt, és nem kell naponta ki-járnunk a temetőbe.

HAJMANEK Naponta?

REHUS Ahogy mondom. És képes odaállni a sír elé, nekem meg majdnem leég a pofámról a bőr, hogy csókolom, anyukám, hogy tetszik lenni. Aztán nemrégem megint rajtakapott egy nővel, és utána azt mondta, Ferikém, én megbocsátok, csak egy kérésem van: egy szót se a mama előtt. Na, most képzelje el.

BERKÓ Szín örült.

REHUS Már arra is gondoltam, hogy kivizsgálattom, különösen azért, mert a helyzet tovább romlott.

HAJMANEK Ne mondja.

REHUS De. Ma délután odáig jutottunk, hogy azt mondtam magamban ; ez a vég. Vettem két jegyet a moziba, mondom is Nórikának, erre ő, könnybelábadt szemmel azt feleli, Ferikém, és a mamikáról megfeledezettél? Mondom erre, Nórikám, édesem, a mamikád meghalt, ha nem vetted volna észre. Erre ő zokogásban tört ki, hogy miért emlékeztetem őt erre, egyrészt, másrészt pedig kegyeletből, igen, kegyeletből vehettem volna a mamikának is, és arról szó sem lehet, hogy ilyen körülmények között elmenjünk, erre aztán felment bennem a pumpa, ráadásul egy korty konyak se volt már otthon, amivel levezethettem volna a feszültséget, fogtam magam, ott álltunk a konyhában, felkaptam a konyhakést, és egyenesen a szívébe szúrtam.

BERKÓ Jól tette.

HAJMANEK Meghalt?

REHUS Azonnal.

HAJMANEK Biztos?

REHUS Naná.

HAJMANEK És aztán?

REHUS Aztán semmi.

HAJMANEK Aztán mit csinált?

REHUS Fogtam magam és eljöttem.

BERKÓ Na baszd meg, erre inni kell. *(Tölt)* Bácskai szilva.

Isznak

REHUS Hü, ez aztán erős.

SKORNYÁK Ez aztán a pia, mi?

HAJMANEK Csak úgy kisétált?

REHUS Igen.

HAJMANEK Maga megörült! És a hulla?

REHUS Hát a hullát persze nem hagytam ott! Csak nem gondolja!

HAJMANEK Hát azt mondta, hogy csak úgy fogta ma-gát és ...

REHUS Betettem egy kofferbe, levittem a kocsiba, és egyenesen az Árpád-hídra mentem. Ott aztán, a szigeti lejárónál meg-álltam, és a koffert bedobtam a Dunába. Isten veled, Mónika! Zsupsz!

SKORNYÁK Bedobta?

REHUS Mint a pinty.

HAJMANEK Es ki az a Mónika?

REHUS Milyen Mónika?

HAJMANEK Na, Rehus, most már ne szórakozzon. Azt mondta, isten veled, Mónika, nem?

REHUS Azt, hát.

HAJMANEK Mert hogy eddig Nórikának hívták a kedves feleségét.

REHUS Nórika, persze, hogy Nórika. Rosszul mondtam.

HAJMANEK Rosszul mondta?

REHUS Nyelvbotlás. Nórika — Mónika.

BERKÓ Oké, Hajmanek, nem kell állandóan kötözködni. Szóval a felesége, akárhogy is nevezzük, elűszott.

HAJMANEK És a hídon nem tűnt fel senkinek, hogy maga csak úgy behajít egy koffert a vízbe?

REHUS Kora hajnalban?

HAJMANEK Hogyhogy kora hajnalban?

REHUS Mondtam magának, hogy ez kora hajnalban történt. Csak nem képzeled, hogy fogom magam és napközben ... hát nem vagyok én teljesen hülye.

HAJMANEK De én sem vagyok ám teljesen hülye. Azzal kezdte, hogy „ma délutánig odáig jutottunk”, és elmesélte ezt az egész dolgot. Erre most azt állítja, hogy kora hajnalban. Igaz, Berkó?

BERKÓ Hát egészen pontosan nem emlékszem.

HAJMANEK Mondja már meg nekem, hogy mit csinál azzal a langyos, szürke kocsonyával a fejében? Mi lenne, ha egyszer végre képes lenne figyelni arra, ami történik maga körül?

SKORNYÁK Azt mondta: ma délután.

REHUS Szó se lehet róla. Azt mondtam, ma hajnalban. És egyébként, nem teljesen mindegy magának? Próbálja magát valami mással elfoglalni, és ne velem szórakozzon, jó?

SKORNYÁK Hát ezt nem értem.

HAJMANEK Nono, ezzel a dolog nincs még elintézve, Rehus. Nekem az valóban mindegy, hogy maga mit csinált a feleségével, fel-kötötte vagy lehúzta a klotyón, ne legyen tévedés, ez a maga dolga. De az már az én dolgom, hogy itt összevissza hazudozik nekünk, és azt se tudjuk, hányadán állunk magával.

REHUS Szálljon le rólam!

HAJMANEK Maga engem ne utasítgasson, hogy én mit csináljak. Azt majd én eldöntöm.

BERKÓ Majd a zsaruk eldöntik, hogy mi történt, ne fárassza magát. Emlékszik a Pap Sándorra? Az is megölte a feleségét, azt hiszem, kalapáccsal, de nem biztos, ő maga mesélte a Vadászbába, amikor még itt volt, a felesége azt terjesztette róla, hogy impi, ő pedig fogta magát és zutty kupán vágta, aztán betette az ágynemű-tartóba, szó nélkül, a végén pedig, ha jól tudom, megüsztá őt évvel.

SKORNYÁK Ja. Az erős felindulás miatt.

BERKÓ Annál még a Skornnyák is többet kapott.

REHUS Ő is ült?

BERKÓ Gázolásért. Gékává volt.

REHUS Szerencsétlen.

BERKÓ Ott is csak emberek vannak. HAJMANEK Szóval, hogy is volt ez a dolog, Rehus?

REHUS Mondtam már ...

HAJMANEK Mondta, de állandóan hazudik.

REHUS Én ?

HAJMANEK Mint a vízfolyás. Egy szava se igaz. Mónikát mond Nórika helyett, kora hajnalt mond délután helyett, hát csak nem akarja nekem azt beadni, hogy ezeket épeszű ember összekeverheti?

REHUS Miért hazudnék?

HAJMANEK Én is ezt kérdezem magamtól, de egyelő-re nem tudom a választ, csak annyit tudok, hogy hazudik, de legjobb lesz, Rehus, ha maga mondja meg, mert úgy-se szállok le magáról. Megmondtam, hogy ha linkel, szétvágom. Nem volt elég érthető, a kurva életbe? És közlöm magával, hogy ha linkel, akkor személyesen gondoskodom arról, hogy ne maradhasson itt tovább. A saját kezemmel dobom ki. És nem az ajtón, hanem az ablakon.

REHUS Hiába próbál velem kötözködni, Hajmanek. Azért, mert itt maga a császár, még nem azt jelenti, hogy a legokosabb a világon.

HAJMANEK Én ezt sose mondtam.

REHUS De úgy viselkedik. Már egyszer kértem ...

HAJMANEK Én is kértem. Úgyhogy hagyjuk a kéréseket, mert azzal nem jutunk egyről kettőre. Maga hazudozik, méghozzá ügyetlenül, és meg van sértve, ha én nem hagyom magam átbaszni. Pedig

nem hagyom magam. És úgy kivágom magát innen, mint a rongyot.

REHUS Egyáltalán, mi köze van az én magánéletemhez? Semmi a világon.

SKORNYÁK Én inkább elmennék tévézni.

HAJMANEK Itt maradsz.

SKORNYÁK Kezdődik a film.

HAJMANEK Nem érdekel.

REHUS Mit parancsolgat itt másoknak? Mondja, mégis, mi az istent képzel magáról?

HAJMANEK A többit az őrszobán.

REHUS Milyen őrszobán?

HAJMANEK Berkó, menjen, hívja ide a Bontót. Mondja meg, hogy ez a pali gyilkos. Hívja azonnal a rendőrséget, én majd addig sakkban tartom. Mozgás.

REHUS Hé, csak nem gondolja?

HAJMANEK De bizony, gondolom. És aztán majd a rendőrségen próbálja megmagyarázni a nyelvbtlásait.

BERKÓ Akkor menjek?

HAJMANEK Megmondtam, nem? Akkor mi a fenére vár? Vége a süketelésnek. Elvitetjük a palit. *(Lefekszik az ágyra, olvasni kezd)*

REHUS Bevette?

HAJMANEK Még mindig itt van, Berkó?

BERKÓ Félig.

REHUS Szóval bevette?

HAJMANEK Ugyan már.

REHUS Csak tréfáltam. Ugratás volt. A gyilkossággal. Szerettem volna tudni, hogy mit szólnak hozzá.

HAJMANEK *(felpattan)* A kurva anyját, azt szólom hozzá. A kurva anyját. Először is nem vettem be, mert nem vettem be a mesét a bunyóról se. Másodszor az ilyen paliknak, akik ugratnak engem, legszívesebben szétrúgnám a tőkét úgy, hogy nyoma se maradjon. Még a végén ...

REHUS Csakhogy rájött. Szándékosan mondtam Mónikát Nórika helyett. Kíváncsi voltam, észreveszi-e.

BERKÓ Nem is rossz. Én például...

HAJMANEK Azt mondom, Rehus, jobb lesz, ha beismeri, hogy nem sikerült átvérni engem.

REHUS Ne vegye már annyira a szívére.

HAJMANEK Ne vegyem a szívemre? Gondolja, hogy ez csak így megy? Idejön maga, egy ilyen utolsó, puhány, gerinctelen féreg, egy szar, hazudozik összevissza minden ostobaságot, megjátssza az okos fiút, és amikor lebukik, akkor azt tanácsolja nekem, hogy ne vegyem a szívemre? Maga a legszemetebb moslék, akit valaha életemben láttam, és hogy most nem nyúlok magához, és nem mosom fel magával a klotyót, azt köszönje annak, hogy én csak a magam színvonalán szoktam kikészíteni palikat. Dekorátor

Lófaszt dekoratőr. Egy semmi. Egy nulla. És ha nem tetszik, tűnés. Adok én magának dekoratőrt a seggébe.

REHUS Csak azt . . .

HAJMANEK Már ezt sem hiszem el.

REHUS Éppen ez az.

HAJMANEK Mi?

REHUS Szeretném végigmondani.

BERKÓ Mindig belevág neki.

HAJMANEK Ezt éppen maga mondja, aki a legnagyobb belevágós, aki valaha élt.

REHUS Éppen az a baj, hogy nem hiszi el.

HAJMANEK Ha egyszer állandóan hazudik.

REHUS Nézze, az igazság tulajdonképpen teljesen érdektelen.

HAJMANEK Azért ugorjon csak neki, és mondja el.

REHUS Az igazság az, hogy a feleségem ma egy-szerűen kirügött otthonról. Közölte, hogy elege volt belőlem, mehetek, ahová akarok.

BERKÓ A kis Nórika ilyen határozott?

REHUS Nincs Nórika. És nem volt anyuka, nem volt várakozás a kapu előtt a taxiban, nem voltak látogatások a temetőben. Semmi sem volt. Egyszerű, unalmas házasság volt, ami azzal végződött, hogy a feleségem kirügött. Ugyanis hazudós vagyok. Méghozzá betegesen. Ahogy találkozom valakivel, kényszert érzek, hogy kitaláljak valamit, és meghamisítsam a valóságot. A múltkor például azt vettem észre, hogy nem a saját nevemen mutatkozom be. Meg effélék. Én sohase mentem haza úgy a feleségemhez, hogy „drágám, ma nem történt sem-mi”. Valamit mindig kitaláltam, hogy szórakoztassam őt, és persze, magamat is, és egyre könnyebben ment. Már gyerekkoromban is ilyen voltam. Élveztem, hogy az emberek álla leesik a csodálkozástól. Valamilyen csodálatos nagy autót szerettem volna, Oldsmobile, Buick vagy ilyesmi. Egyszer mentünk hazafelé az iskolából a barátaimmal, és elsuhant mellettünk egy ilyen hatalmas amerikai autó, se vége, se hossza, én meg utánakiáltottam, persze, csak akkor, amikor már biztos távolságban volt, hogy „hé, papa”, aztán bosszúsan legyintettem, „sose vesz észre az öreg”, mondtam. Na, látta volna azokat a pofákat. A csajok egyből belém szerettek.

BERKÓ Fogadok, hogy ezt is most találta ki.

REHUS Ettől kezdve a hazugságok vittek előre. Vagy mondjuk finomabban, kitalálások. Kíváncsi voltam, hogy melyik ember mennyit bír el. Olyan könnyedén hazudtam, ahogyan más levegőt vesz. Ehhez van tehetségem. Már egy tisztességes önéletrajzot se tudtam megírni, a kitalálások összekeveredtek a tényekkel. Pedig mindent megpróbáltam. Beszéltem egy híres pszichológussal, részt vettem egy hathónapos kezelésen, állítólag gyógyultan távoztam. A házunk előtt aztán

találkoztam egy öregasszonnyal, aki azt kérdezte, melyik emeleten laknak a Polhammerék. Megragadtam a kezét, a Polhammerék, mondtam, csak laktak, hogy-hogy laktak, rémüldözött a spiné, úgy, mondtam, hogy ma hajnalban valamennyien meghaltak, gázmérgezésben, hát erre majdnem összeesett, hogy ilyen csapást, neki a Guszti, mármint a Polhammer volt az egyetlen támasza az életben, és még ez sem volt elég, hazamentem, és elváltotatott hangon, úgy, hogy poharat tettem a kagyló elé, felhívtam Polhammert, itt a János-kórház ügyelete beszél, mondtam, most hoztak be egy öregasszonyt, aki hamarosan exitál, és folyamatosan az ön nevét emlegeti, kérem, fáradjon be hozzánk, az-tán odamentem az ablakhoz, és láttam, ahogy szegény Guszti bevágja magát a Trabantba és elsüvít.

BERKÓ Szép kis pali maga.

REHUS Észre sem vettem, hogy mit beszélek. Az-tán elutaztam vidékre, bezárkóztam egy szobába, és igyekeztem mindent alaposan végiggondolni. A munkahelyeimről kirügtek, a barátaimat elveszítettem, a nők csak addig szerettek, amíg az első hazugságon rajtakaptak, s hitelem mindenki előtt elveszett. Egy napig bírtam egyedül, kirohantam a vasútállomásra, közöltem egy vasutassal, hogy Barkinczai Ágoston miniszteri tanácsos vagyok, azonnal Pestre kell utaznom, állítson elő egy különvonatot.

HAJMANEK És?

REHUS És ettől máris megnyugodtam.

SKORNYÁK A vonatot megkapta?

REHUS Csak másnap.

HAJMANEK Kötve hiszem.

REHUS Esküszöm.

BERKÓ Szóval a felesége ezért rúgta ki? Mert hazudozik.

REHUS Részben. Még nem mondtam el, hogy ..

HAJMANEK Csak az igazat, a kurva életbe!

REHUS Szóval, van még egy probléma.

SKORNYÁK Tényleg, mi a fenének kíváncsiskodik? Engem sose faggatott ennyit, hogy mi a bicikli.

HAJMANEK Mert te nem linkelsz.

SKORNYÁK Ha linkelnék, akkor kíváncsi lenne?

BERKÓ Most mi a fene bajod van?

SKORNYÁK Csak mondtam.

HAJMANEK Jobb, ha nem mondasz semmit. Most nagy pofád van, közbe meg kikéred magad-nak, ha én kérdezek valamit. Ehhez tartasuk magunkat. Mihez tartás végett. Na, nyomás, Rehus, pofázzon.

REHUS Szóval, a helyzet az, hogy én festő vagyok.

HAJMANEK Most ez megint olyan duma, hogy a „hé papa”, mi?

REHUS Sok állásom volt, mindenféle, voltam táblakészítő, villamosvezető, díszletmunkás, aztán elvégeztem a főiskolát és festő lettem. Méghozzá tehetséges festő.

HAJMANEK Ne szórakozzon.

REHUS Már tíz éve elismert festő voltam. Kiállításom volt. Mindenki azt mondta, Rehus lesz a magyar Picasso.

BERKÓ Az már valami.

REHUS Az én elképzelésem a luk volt. A luk, mert az mindenben van. Valamilyen formában. Ha mond nekem egy tárgyat, abban biztosan felfedezem a lukat.

BERKÓ Például a nő.

HAJMANEK Maga hülye, az nem tárgy.

BERKÓ De luk.

REHUS Világos. A dolgok lényege a luk. Sőt. A luk, vagy másképpen fogalmazva, a hiány, valaminek a hiánya, az mozgatja a világot. Ez már futurizmus. Látszólag persze lekéstem a dolgról, hiszen Franciaországban meg Olaszországban már a századfordulón rádőbentek arra, hogy nincs semmi sem önmagában, nin-csenek csendéletek, kiszakított részletek, csak a teljes élet van, és ennek a teljes életnek kell a lényegét megfogni. Én a lukban láttam ezt a lényegét.

HAJMANEK Na most lazítson egy kicsit, Rehus. Én nem esek hasra ez előtt a lila duma előtt.

SKORNYÁK És miket festett?

REHUS Lukakat. Persze, nemcsak lukakat, de a luk volt a lényeg. A valóságtól elszaladó, felnagyított lényeg.

HAJMANEK Inkább arról pofázzon, hogy mi lett a házasságával.

REHUS Hát itt kezdtek el, persze. Ez csak amolyan kitérő volt. Szóval, az elején minden állati jól ment. Aztán egyszer csak azt vettem észre, hogy ismétlem önmagammat. És sajnos, mások is észrevették. Senkinek sem kellett a képeim. Festettem, mint egy állat, de senkit sem érdekelt. Egész nap otthon ültem, és vártam, hogy eszembe jusson valami, aztán mindenféle munkákat is vállaltam, azt hittem, az majd segít. Azt sose lehet tudni, hogy mi segít. Rousseau például egy alkalommal gyalog átkelt az Alpokon, mert legjobban a hegyi ösvényeken tudott elmélkedni. De hozhatnék más példát is.

BERKÓ Most inkább ne hozzon.

REHUS És évek óta a feleségem tart el. Aztán az utóbbi időben már a dugás se ment. Erre azt mondta, ha már dugni se tudsz, menj a fenébe. Világos beszéd, de köz-ben tudom, hogy ez nem impotencia, mert egy más nőt közbe meg megdugtam, de erre otthon nem lehet hivatkozni.

BERKÓ Más nőt mindig könnyű. Tudja, hol kezdődik az impotencia? Otthon.

REHUS Nálam ez összefügg a festészeti válsággal. Művészeknél ez előfordul.

HAJMANEK Na, tűnjön innen a francba.

REHUS Hogyhogy? Hát maga kérte ..

HAJMANEK Azt mondtam, hogy tűnjön innen a francba, mert látni se bírom a pofáját, mert kifordul a gyomrom, ha arra gondolok, hogy én a maga korában hajnali négy-kor keltem, első dolgom volt, hogy meghúztam a pálinkásüveget, nehogy esetleg elgondolkozzak azon, hogy van-e értelme az egésznek, és melóztam, higgye el nekem, melóztam, mert én voltam melős is, meg igazgató is, hála annak, hogy engem kiemeltek, de ez most nem tartozik ide, és képzelje, maga elkényeztetett, elpuhult majom, én se tudtam dugni, mert kivoltam, és a feleségem is kivolt, hullák, érti, hullák voltunk estére, szűk volt a lakás, és vizesek voltak a falak, és ha arra vártam volna, hogy a feleségem tartson el, ahogyan ezt maga megszokta, mert ez a kényelmes, én tudom, hogy az a legkényelmesebb, naná, maga szemét kis pondró, fanyalogni, hogy nem megy a meló, a kurva anyját, és hogy már dugni se tud, csak máshol, persze, én a felesége helyében szétrúgtam volna a tőkét, szóval csak azt akartam mondani, hogy szarok a maga festészeti válságára meg arra, hogy mi fordul elő a művészeknél, szóval szeretném megkérdezni, bár én nem vagyok művész, nem értem a maga dumáját arról, hogy mi volt a századfordulón, hogy mi az istent képzel magáról? Mégis, a magyar Picasso. hiába várta, hogy megkérdezzem, ki volt Picasso, mert tudom, többet tudok, mint maga gondolja vagy reméli, lehet, hogy elvégezte a főiskolát, ez nem érdekel engem, látom, hogy egy beszari fajankó, és most ne kérdezze, hogy honnan tudom, mert tudom, ahogyan azt is tudtam, hogy nem egy bunyós pali. Kérdezzen meg itt bárkit, nekem van emberismeretem.

REHUS És hová jutott vele'? Beragadt a szarba.

HAJMANEK Hogyhogy a szarba?

REHUS Csak nem akarja nekem bemesélni, hogy örül annak, hogy itt lehet?

HAJMANEK Na ide figyeljen, maga moslék. Megtehettem volna, hogy elmegyek innen, nem is akárhová. A bátyám itthon kalapos volt, harminchatban fogta magát és elment világgá, azt mondta, kalapra mindenhol szükség van, és meg se állt Montevideóig. Tudja, hol van?

REHUS Tudom.

HAJMANEK Na. Tavaly küldött nekem egy repülőjegyet meg egy levelet, hogy látogassam meg.

BERKÓ Azt hiszi, hogy elment? Frászt ment el.

HAJMANEK Egy. Nekem nem kell olyan meghívás, ahol még egy pohár vízre is nekem kell kérni a lóvét. Én megszoktam, hogy ami-re kell, arra van. Itt, a Vadászbán én vagyok az úr. Megkérdezhet akárkit. Sose, érti, sose éltem más nyakán. Kettő. Nem vagyok rá kíváncsi. Mit keresek én Dél-Amerikában, mondja meg

- nekem. Ha meg megjövök, akkor ki tudja, melyik szobába tesz be a Bontó. Lehet, hogy kibaszásból, érti, mert én jártam Dél-Amerikába, a Les mellé. Nekem annyit száz Montevideo nem ér meg.
- BERKÓ Azért én csak elmentem volna a maga helyébe. Amerika az Amerika. Ott meg lehet ám kurvára gazdagodni. Multkor volt ez az izé is, a tévébe, hogy egy pali kiment tőkszegényen, ott aztán fel-talált valamit, és hát annyi pénze lett, hogy áruházakat vásárolt, meg minden.
- HAJMANEK És én mi a fenét találjak fel? Nem, én hatvan évig Magyarországon éltem, már most ami még hátravan, azt itt élem le. En, Rehus úr, kommunista vagyok, hangsúlyozom, kommunista, nem szocialista, mert eleget láttam ahhoz, hogy most már csak abban hiszek, ami majd ezer év múlva lesz. Talán. Érti, Rehus. Talán. De inkább kétezer. Én még komolyan vettem, amikor nekem azt mondták, gyerünk, elvtársak, építsük fel a szocializmust, de ne csak úgy, hogy egyik téglát rakjuk a másikra, immel-ámmal, nem, hanem hittel, elvtársak, hittel. Aztán láttam, hogy a legnagyobb pofájú tiszték ötvenhatban kihúzták a laktanyában a telefont, a markukba röhögtek és a túlélésre játszottak, a végén meg felvették a nagy ki-tüntetések, mert egymásnak tanúskodtak, hogy ők milyen fasza gyerekek voltak. És bennem volt annyi tisztesség, hogy leszereltem magam, visszamentem melósoknak, aztán hivatott egyik nap a párttitkár, hogy ide figyelj, Hajmanek te egy jó elvtárs vagy, vállald el egy vidéki építkezés vezetését. Nem értek hozzá, mondtam. Az nem érdekes, mondta a párttitkár, itt most nem szakemberre van szükség, hanem egy megbízható, jó elvtársra, aki összerántja a melósokat.
- REHUS És persze maga, mint jó elvtárs, elvállalta.
- HAJMANEK Akkor azt hittem, tényleg elég, hogy jó elvtárs vagyok. Egy évig küszködtem, közben a feleségem itthon felszedett egy palit, na ebbe nem akarok bele-menni, á, az egész nem érdekes, bele-buktam, súlyos hibákat követtem el én is, hát nem értettem én ehhez, na, és akkor engem vontak felelősségre, hogy milyen kárt okoztam én az államnak, de hát emberek, én megmondtam előre, hogy nem értek hozzá, és volt egy nagy-pofájú mérnök, az meg kiderítette, hogy én nőztem a meló helyett, ezért úszott el az építkezés, jó, elismerem, voltak nőim, na de a feleségemet meg nem bírtam odavinni, mert nem volt kégli, csak egy barakkban laktam, na és a végén már ott tartottak, hogy meg kell fizetnem a kárt, amit okoztam, mert én, érti, Rehus, már többször beledöglöttem ebbe az egészbe, amikor erről az egésről magának fingja sincs, mert csak azzal szórakozott, hogy lukakat fest és nyavalyog ... élősködik ...
- REHUS Ez nem élősködés, maga hülye ...
- HAJMANEK Nekem ez volt a szocializmus ...
- REHUS És semmi köze a szocializmushoz. Nem, egyáltalán nem élősködés. A művészek...
- HAJMANEK Kussoljon már! És akkor tetejébe idejön, azt hiszi, hogy velünk mindent meg lehet csinálni, ahelyett, hogy elment volna a mutterjához vagy valamelyik barátjához , .
- REHUS Mondtam már magának, hogy ...
- HAJMANEK Mondta, de mindig hazudik. Akkor is hazudik, ha hallgat.
- BERKÓ Hát most mondja vagy ne mondja.
- REHUS Az anyámról nem lehet szó, mert ő mindig ellenezte, hogy festéssel foglalkozzak, azt mondta, inkább válasszak valami tisztességes polgári pályát, mert ő nem hajlandó engem eltartani. Pedig tele van smukkokkal. Tele. Azt is ellenezte, hogy megnősüljek. Annak örült volna, ha egész életemben mamakedvence lehettem volna.
- HAJMANEK Hát most lehet.
- REHUS Most már késő. Most megy újból férjhez. Felhívtam telefonon, azt mondta, sem-mi kedve olyan terhet a nyakába venni, mint én. Most esetleg megpróbálok felhajtani az egyik régi nőmet. A Zsuzsit. Ha nem ment közbe férjhez.
- BERKÓ Aj jaj, az a legrosszabb. Csöbörből vödörbe. Nőhöz, érti, Rehus, nőhöz sohase. Van pénze?
- REHUS Semmi. A feleségem azt mondta, a csupaszig seggedet hoztad, azt is viszed el.
- BERKÓ Akkor pláne. Lehet, hogy egy ideig minden okés, de aztán előjön az, hogy baszkikám, adj egy kis manit erre vagy arra, és ha nincs mani, akkor nincs lamur se, lehet maga a legjobb hapsi, érti, Rehus, akkor se.
- REHUS Hát ha ez nem jön be, akkor kész. Van egy bátyám, de hát az meg ...
- HAJMANEK Mi van vele?
- REHUS Az meg maga a megtestesült jóság. Tornatanár. Minden reggel jókedvűen ébred, füttyörészve indul vásárolni, óraközi szünetekben telefonál a feleségének, fej-ben tartja a családi ünnepeket, nem iszik, nem dohányzik, nem kártyázik, hetente egyszer megkettýinti az aszszonyt, élvezet betáplálva, terv szerint, szóval csak egy hajszál választja el az idiotától. Más szóval boldog. De hozzá meg nem mehetek, mert felborítanám a családi rendet. Szóval ide süllyedtem. Ebbe a rohadt, koszos szarfészekbe. Adjon egy kortyot abból a kurva erősből, Berkó. Kész vagyok. Teljesen kész vagyok.
- BERKÓ (tölt) Na, szedje össze magát.
- HAJMANEK Nehogy már nekem itt összeomoljon! Gyerünk, szedje össze magát, a kurva életbe! Nyomás! Adjon neki még, Berkó! Most összeomlik nekem.
- BERKÓ Ne bántsa már.
- HAJMANEK Hogy ez szarfészek ! Ismerem a maga elpuhult, lézengő fajtáját, félmagyar, félzsidó, sehová se tartozik, ráadásul a szocializmus kinyalta a seggét, azt hi-

szi, mindent lehet. Hát majd én megmutatom.

REHUS Csak azt ...

HAJMANEK Kuss, mert szétvágalak! REHUS
Ne tegezzen, mocskos proli!

HAJMANEK Kuss, mert szétvágom!

BERKÓ Dehogy nincs jól! Tessék, nézze meg alaposan. Entellektüel. Művész. Közben meg egy hazudozó, impotens link szar, akiben már nyoma se maradt a tisztességnek és a becsületnek, akit már a legnagyobb jóindulattal sem lehetne embernek nevezni, és akkor még van pofája azt mondani ...

REHUS Maga dumál, a lerobbant életével?

BERKÓ Mit mond?

HAJMANEK Csak hallgassa.

REHUS Elég ránézni erre a koszos lukra. Itt rohadnak, mint az állatok, zabálnak, piálnak, közben meg majd szétrobbannak az önteltségtől, hogy milyen remek fiúk. A Berkónak telke van, jár neki egy fél lakás, amire lenne esélye, ha komolyan venné, hát az a kettő együtt, az legalább félmillió forint. És közben meg itt rohad.

BERKÓ Rohadni azért nem rohadok.

REHUS Ne játssza már meg az esztét. Itt kuporog egy szaros lukban.

BERKÓ Hát hogy félmillió, az túlzás ...

HAJMANEK Nem veszi észre, hogy csak ugratja? Maga meg kap rá, mint egy gyerek. „Hé, papa.” Ismerjük.

REHUS Komolyan beszélek. Ennél csak jobb lehet.

HAJMANEK Maga teljesen megőrült. Ez a legjobb hely a világon.

BERKÓ Maga akart albérletbe menni.

HAJMANEK Én?

BERKÓ Maga.

HAJMANEK *Én soha.*

BERKÓ Persze.

Rehus tölt magának, iszik

HAJMANEK Nem én.

BERKÓ De hát emlékszem.

HAJMANEK Maga egy hülye. Egy szenilis hülye.

BERKÓ Ne hazudjon. Itt olvasta az újságot.

HAJMANEK Olvastam, na.

BERKÓ Skornyák a tanúm. Hé, Józsikám!
Skornyák már alszik

HAJMANEK Nekem a Skornyák csak ne tanúskodjon. És maga nekem ilyen ne mondjon, hogy

ne hazudjak, mert nem hazudok, ráadásul pofán csapom, hogy elszáll, mint a békegalamb. És maga is mehet Rehassal, ahová akar. Itt ilyen szemét ...

BERKÓ Olvasta az újságot, ő maga mondta, hogy nézi az albérleteket, mert el akar menni a Les miatt ...

HAJMANEK Maga szemét sunyi állat!

BERKÓ A Les miatt ...

HAJMANEK Ugyan már!

BERKÓ A saját fülemmel hallottam!

HAJMANEK Amit maga a saját fülével hallott!

BERKÓ (tölt) Oké, azért nincs harag, ugye?

HAJMANEK Rohadt egy szemét.

BERKÓ Egészségére, Hajmanek úr!

HAJMANEK Egészség!

REHUS Magának is.

HAJMANEK Na szóval, szarfészek. Mi? Mondtam már magának, Rehus. Ez egy világi hely. Itt aztán azt csinálhat, amit akar. Hogy zabálunk meg piálunk, oké, elismerem, de maga mi a fenéből él? A lukaiból? Hogy öntelt vagyok? Ja. Minden okom megvan rá. És maga, Rehuskám, nézzünk egymás szemébe, talán nem ön-telt? Bejön a nagy pofájával, és hülyének néz mindenkit? Azt hitte, hogy rajtunk csak úgy keresztül lehet gyalogol-ni? Örüljön, hogy ezek után egyáltalán itt maradhat.

REHUS Csakhogy nekem eszem ágában sincs itt maradni. Legfeljebb egy-két éjszakát, amíg találok mást, de semmivel se tovább. Pont ez hiányzik nekem, egész életemben lefelé süllyedtem ...

HAJMANEK Mi a fenét találhat mást?

REHUS Pont az hiányzik nekem, hogy itt maradjak.

HAJMANEK Nem érti, maga szerencsétlen tökfef, hogy ez éppen hogy felemelkedés! Innen maga kiröhögheti a világot! A hajnali kelőket, a villamos után rohanókat, a feleségük mellett rohadókat, az anyó-sokat látogatókat, a többi impotens hülyét aki még erőlködik, a kuporgatókat, akik reszketnek, ha meg kell válniuk a filléreiktől, holnap, Rehuskám, holnap végigsétálunk a városon, és együtt kiröhögjük azokat, akik közé ma még maga is tartozott, hát ez nem felemelkedés magának, akkor, higgye el nekem, sem-mi, sőt megmutathatja majd a világnak, hogy mekkora művész ...

REHUS Könyörgöm, Hajmanek, könyörgöm, ne kínozzon. Ne kínozzon, mert szétesik a fejem.

HAJMANEK Itt mutathatja meg igazán. Itt aztán feshetgethet kedvére, persze, nem lukakat. mert szerintem az egy marhaság, hanem például engem vagy Berkót, kimegyünk az udvarra, leülök arra a padra, maga meg szépen lefest engem. Vagy akárkit.

Aztán eladjuk a Tangón, mert ott minden szart el lehet ám adni.

REHUS Ugyan már!

HAJMANEK Mit ugyanmórozik!

REHUS Értse már meg, nekem befellegzett!

HAJMANEK Aztán most nehogy itt elkezdje sajnáltatni magát, mert azt állatira nem bírom. Festeni fog, a kurva anyját!

BERKÓ Mit erőlteti, ha nem. akkor nem.

HAJMANEK Ebbe maga ne pofázzon bele, jó?

REHUS Maga erőltetheti, de én még életemben nem festettem egy képet se.

HAJMANEK A kurva anyját! Szóval ez megint csak olyan „hé, papa” szöveg volt, mi? Szóval megint jól átbaszta a Hajmaneket. szórakozásból? De most aztán szétverem azt a moslét, gennyes pofáját! *(Elindul Rehus felé)*

REHUS Várjon, Hajmanek! Várjon! Kérem! Könyörgöm, hallgasson meg!

HAJMANEK Fasírtot csinállok magából! REHUS

Csak most az egyszer. utoljára!

HAJMANEK Hogy még egy jöt röhöghessen rajtam? Hogy azt gondolja, hogy ezek a bunkók mindent bevesznek, mi?

REHUS Csak egy percet! Egyetlenegy percet! És azt, hogy bunkó, azt sohasem mondtam magáról! Szóval a tornatanár, az nem volt igaz. Az az egy. De volt egy bátyám. Komolyan, esküszöm, esküszöm, hogy volt. Vakon született, ráadásul gyerekkorában megbénult az alsóteste, a lába úgy fityegett a tolókcocsiban, mint egy rongydarab. Az orvosok életképtelennek tartották, anyám intézetbe adta, minden hónapban küldött neki egy darab csokoládét. Azt mondta, nem is egyszer, szégyent hoz a családra! Így igaz, bármilyen szomorú is, ahogy mondom. Szegény gyerek, sose volt normális. Aztán kihoztam az intézetből, nálam lakott, gondoltam, legalább amíg él, éljen jól, ettettem, itattam, kimostam a szarból. Ott ült egész nap a lakásban, és ismeretlen embereket hívogatott telefonon. Ez volt a szórakozása. Aztán elkezdett festegetni. Vakon. Fantasztikus képeket festett. Egymás után, egész nap. Amikor aztán már a századi-

kat is megcsinálta, elvittem az egyiket *egy múzeumba. Rögtön ott tartották.* Megkérdezték, ki az a zseni, aki ilyen képeket fest. ÉS akkor én azonnal arra gondoltam, hogy ennyi jár nekem, ami-ért éveken át gondotam. Ennyi jár. Ne-ki persze nem szoltam, hagytam, hogy festegessen. Aztán, nem sokkal a kiállítás után elkezdett rákosodni. Egy hónap alatt elment. Ezzel aztán én is meg-haltam. Egy ideig még megéltem a hagyatékából, sőt, próbáltam utánozni is, de eredménytelenül. Szánalmasan gyenge kísérletek voltak. Aztán vége. Hát ez az igazság.

BERKÓ Nem hazudik?

REHUS Nem.

BERKÓ Hú, baszd meg, erre aztán inni kell. (Tölt) Ne szomorkodjon, Rehus, hajtsa le!

HAJMANEK (megöleli) Keresünk valami jó kis melót. Itt marad közöttünk. És meglátja, egy-szer még a felesége majd utána jön.

REHUS Szarok rá!

HAJMANEK Helyes. Kezd már javulni. REHUS

Csak a hírnevem kellett neki.

HAJMANEK Legjobban ebbe lehet szenvedni. Ha az embert nem szeretik. Ja. Mindegy.

BERKÓ Várjon csak, Hajmanek. És a Kocsuba?

HAJMANEK A Korsubával maga ne törődjön.

BERKÓ És ha visszajön?

HAJMANEK Nem jön vissza.

BERKÓ Nem jön vissza?

HAJMANEK Mit ismételteti, amit mondok? Nem. Mondta, mielőtt elment. Azt mondta. fiúk, isten veletek.

BERKÓ Hát most, hogy így mondja. Ja.

HAJMANEK Na ugye. Mondja, Fecókám, ultizni tud?

REHUS Tudok.

HAJMANEK Akkor meg nyomás!

Aasztalhoz ülnek

Első piros oszt.

— V e g e —

Felelős kiadó: Siklósi Norbert, a Lapkiadó Vállalat vezérigazgatója 40 :3170

Pátria Nyomda Felelős vezető: Vass Sándor igazgató